

MIKULÁŠOV

LIST ČASOPIS RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI STARÁ LUBOVŇA

Číslo 2

Ročník I

Dobrovoľný príspevok

Apríl 2003

Ranné zamyslenie Zelený štvrtok 17. apríla 2003

Rána sú zväčša veľmi náročné. Vstávanie, zvon v rodinách i na uliciach. Registrujeme aj to, že mnohí ľudia napriek zhonu majú namierené do kostolov, jedny na okamih, aspoň pozdraviť Pána, iný na celú bohoslužbu. Dnešné ráno Zeleného štvrtku 17. apríla je veľmi zvláštne. V toto ráno osireli naše katolícke kostoly, sú na nich zatvorené dvere, lebo sa neslúžia svätej omše. Iba v deviatich katolíckych katedrálach chrámoch na Slovensku sú dopoludnia bohoslužby. V nich sa biskupi schádzajú s diecéznym a rehoľným kňazstvom na slávení svätej omše, daru Ježiša Krista pre ľudstvo a pripomienke ustanovenia sviatosti kňazstva, čiže zrodu ich vlastného duchovného povolania. Pretože pod vplyvom médií, či už na základe pravdivých, čiastočne pravdivých alebo úplne lživých tvrdení v poslednom čase bola veľmi narušená dôveryhodnosť kňazov, zamyslime sa v tesnej blízkosti Veľkonočných sviatkov nad ich povolaním, postavením a perspektívou ako aj užitočnosťou pre spoločnosť. Ľudia sa totiž práve teraz najviac pýtajú načo je dnes katolícky alebo akýkoľvek kňaz, aké má miesto v spoločnosti, čo je jeho úloha, ako ho vnímať a podobne. Iní majú už svoj vyhranený názor a odmietajú kňaza a tvrdia, že jeho úloha v spoločnosti je už zbytočná, je už prežitkom. Pozrime sa teda aspoň čiastočne na túto druhú skupinu ľudí, ktorá odmieta existenciu, úlohu a vôbec akýkoľvek význam kňaza v spoločnosti. Ich argumenty sú veľmi tvrdé – vraj sú nepotrební pre ich morálne zlyhanie. A vlastnosť odpísať človeka pod silným vplyvom diskreditácie jedného, ktorý zlyhal je nám skutočne veľmi blízka. Áno, kajúcne musím s bolesťou v srdci vyznať, že istá skupina kňazov, rehoľníkov či rehoľníčiek, nevnímajúc ani biskupov, sklámala. Nevieť štatisticky presne vyčíslit, koľko je kňazov, koľko rehoľníkov, koľko rehoľníčok a koľko biskupov. Tie štatistiky sú a keď by sme si ich otvorili a percentuálne k nim priradili tých, ktorí zlyhali, koľko by to bolo percent? Celkom iste percentuálne počet tých, čo zlyhali, nepredstavuje ani jedno percento. Len akosi viac vystupujú do popredia, lebo sa silne medializujú ich zlyhania. Táto štatistika nám však napriek bolesti z nej, vyznieva v porovnaní so štatistikou tých čo zlyhali v manželstve pozitívnejšie. Zaujímavé je, že v tejto oblasti nám nikto nechce písať, nikto sa nechce zaujímať o tie čísla. A ony sú hrozivé! Počet rozvodov je hrozivý – a to je tiež o zlyhaní, a rovnako ako je tu ostro sledované zlyhanie kňazov, malo by byť ostro sledované zlyhanie manželov. Okrem toho, to čo sa vytyka mnohým kňazom, týka sa aj iných mužov či žien – mám na mysli ich zlyhanie v morálnej oblasti. Ale nie je cieľom nášho zamyslenia ospravedlňovanie zlyhania, ale

skôr hľadanie riešenia, aby kňazstvo ako stav nezlyhalo a opäť sa zistilo, že kňaz aj dnes je veľmi potrebný, že má miesto v spoločnosti. Je potrebný pri formovaní mladých ľudí, pri upevňovaní rodín, pri dvíhaní a upevňovaní sklamaných ba priam zúfalých. Je potrebný pri formovaní svedomia človeka a jeho vzťahu k spoločenským otázkam, je potrebný nielen pre veriacich, ale pre všetkých. Že ten biskup a kňaz je tu nielen pre duchovný život veriacich, ale je tu aj pre celú ľudskú spoločnosť. A aký má byť ten kňaz: Najlepšie by som to vyjadril slovami Jána Pavla II., ktorý 18. januára prijal vo Vatikáne učiteľov a študentov diecézneho seminára Ríma Almo Collegio Capranica pri príležitosti sviatku jeho patrónky sv. Agnesy Rímskej 21. januára. Ján Pavol II. študentom okrem iného povedal: „Lekcia, ktorú nám dáva sv. Agnesa, spočíva v hrdinskej pevnosti vo viere – usque ad effusionem sanguinis – až k preliatiu krvi. Táto mladá mučenica nás vyzýva zachovať vernosť v našom poslaní až do obetovania vlastného života, ak to je potrebné. Vyzýva nás k vnútornej dispozícii, ktorú je potrebné živiť každodennou modlitbou a serióznym asketickým programom.“

Kňazi, povolání byť osvieteními vodcami a verným príkladom kresťanského života pre Boží ľud, nemôžu mať nedostatok viery, ktorú Pán a jeho Cirkev do nich vkladá. Musia byť svätí a musia byť učiteľmi svätosti svojím učením ale ešte viac svojím svedectvom. Toto je „mučeníctvo“, ku ktorému ich Boh povoláva, mučeníctvo, ktoré aj keď dokonca znamená násilné preliatie krvi, vždy vyžaduje, tú nekrvavú ale hrdinskú pevnosť vo viere, ktorá charakterizuje život pravých Kristových učeníkov.“ Ale za takých kňazov sa treba aj modliť, ba dokonca aj tí, ktorí dnes toľko kritizujú kňazov, by si mali uvedomiť, že v svojich slovách by mali vyjadriť túžbu, aby spoločnosť mala takýchto kňazov. My nesmieme byť spoločnosťou iba neustále kritizujúcej, ale aj niečo robiacich, aby sa svet zmenil. Svet dnes stáva sa svetom, v ktorom kvitne sebeckosť, egoizmus, nevraživosť, neláska, osočovanie, ohováranie, udávanie, týranie a v konečnom dôsledku zabíjanie – počnúc tými nenarodenými, cez eutanáziu až po vojnové vraždenie. Práve do takéhoto prostredia má a musí vstúpiť kňaz s odkazom Ježiša Krista z Večera dľa, s testamentom lásky – prikázanie moje je, aby ste sa navzájom milovali, ako som ja miloval vás.

A o tom je aj dnes Zelený štvrtok 17. apríla roku Pána 2003, lebo ako nie je Zelený štvrtok o Judášovi – zradcovi, či Petrovi – zbabelcovi, tak aj ten dnešný nie je o zrade, o zbytočnosti, ale o láske Boha k človeku, ktorý svoje poslanstvo lásky zveril do rúk krehkého človeka. Človeka, ktorý môže zlyhať, ale napriek jeho zlyhaniu, podstata je v poslanstve Boha, a to je nemenné – miluje a odpúšťa!

Daniel Dian, šéfredaktor Duchovného pastiera

Mladí Európy a sveta otvorte svoje srdcia Márii.

Každoročne na Kvetnú nedeľu mladí ľudia prichádzajú do Ríma a zaplňajú priestory pred bazilikou sv. Petra. Kvetná nedeľa sa stala SVETOVÝM DŇOM MLÁDEŽE, keď ho sám Sv. Otec Ján Pavol II venoval osobitne mladým a zveril im úlohu šíriť vo svete radosť, ktorá pramení zo stretnutia s Kristom. Na podnet Sv. Otca sa mladí ľudia stretávajú aj v jednotlivých diecézach. Prvé stretnutie mládeže so svojimi biskupmi sa uskutočnilo na Kvetnú nedeľu v roku 1984. Mládež prejavila záujem o tieto stretnutia a preto Sv. Otec vyzval biskupov, aby vyšli medzi mladých aj mimo svojich diecéznych sídel. V Starej Lubovni sa prvé stretnutie s otcom biskupom Mons. Andrejom Imrichom konalo na Kvetnú nedeľu 4. apríla 1993, v Podolínci 23. marca 1997. Mladí ľudia sa tešia na tieto stretnutia, čo potvrdili doterajšie dni mladých.

Sv. Otec ponúka na tento deň vždy novú tému. Na túto Kvetnú nedeľu sú to Ježišove slová: „Hľa, tvoja Matka!“ Ide o naliehavé pozvanie všetkých mladých, aby spoznali a prijali do života Máriu ako Matku. Pápež ich vyzýva: „Mladí Európy a sveta, otvorte svoje srdcia Márii a učenlivo nasledujte jej príklad!“

Členenie Spišskej diecézy

Aj keď nové rozčlenenie Spišskej diecézy nadobudlo účinnosť už 1. januára 2002, nie všetci majú o tom presné informácie. Rozhodli sme sa preto informovať vás, uviesť niekoľko údajov nového členenia a zvlášť nášho dekanátu. Spišský biskup Mons. František Tondra v dekrété nového rozčlenenia diecézy nariadil, aby sa farnosti, ktoré doteraz tvorili dekanáty a subdekanáty, spájali v novom členení už len do dekanátov. Je to aj kvôli rýchlejšiemu kontaktu s kňazmi. Farnosti sú teraz zoskupené do 13 dekanátov, ktoré majú v priemere 10 - 20 farností. Avšak i kvôli kňazským rekolekciám, či iným akciám, dekanáty vytvárajú väčšie celky, kde všetky akcie koordinuje dekan - moderátor.

Hornospišské dekanáty tvoria : **Starolubovniansky dekanát** (dekan - moderátor *Mgr. Marián Pánik*, farár v Starej Lubovni, prodekan *Mgr. Jozef Palenčár*, správca farnosti v Chmeľnici) a **Spišskostaroveský dekanát** (dekan *ThLic. Peter Petrek*, správca farnosti v Haligovciach, prodekan *Mgr. Pavol Majzel*, správca farnosti v Lechnici).

Dňa 23. 2. 2002 ustanovil otec biskup Mons. F. Tondra novú kňazskú radu Spišskej diecézy a kolégium konzultorov, na obdobie piatich rokov.

Členom presbyterskej (kňazskej) rady na základe svojho úradu je aj *Mgr. Marián Pánik*, dekan - moderátor a zvolený za Starolubovniansky dekanát bol *Mgr. Jozef Palenčár* a za Spišskostaroveský dekanát *ThDr. Anton Kováč PhD.*. Presbyterská rada reprezentuje diecézne kňazstvo, je senátom diecézneho biskupa a pomáha mu svojou radou pri riadení diecézy a pri vykonávaní moci riadenia. Presbyterská rada pomáha biskupovi v oblasti zákonodarnej a výkonnej moci.

Svätý Peter a Pavol - piliere Cirkvi

Myšlienka stavby nového kostola v Starej Lubovni skrs-la v deň sviatku svätého Petra a Pavla a tak sa práve títo dvaja apoštoli - mučeníci stali patrónmi nového chrámu. Apoštoli boli na rozdiel od ostatných svätcov bezprostrednými Kristovými žiakmi a tak zmienky z ich života nachádzame v Novom zákone. Peter sprevádzal Krista počas jeho verejného účinkovania. Po Kristovom ukrižovaní stál na čele apoštolov pri šírení evanjelia spolu s Pavlom sa stali stĺpmi Cirkvi, čoho zdrojom sú Skutky apoštolov.

Peter, pôvodným menom Šimon, bol rybárom a pochádzal z Palestínskej Betsaidy, neskôr žil v Kafarnaume. Šimona a jeho brata Ondreja povolal Ježiš za apoštolov - „rybárov ľudí“ a zmenil mu meno na Peter - Skala: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva; čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.“ (Mt 16, 18-19) Evanjelium hlásal v Palestíne, Antiochii, Korinte a v Ríme, kde bol v roku 64 alebo 67 za cisára Nera ukrižovaný, na vlastnú žiadosť dole hlavou, lebo sa necítil byť hodný umrieť rovnakým spôsobom ako Kristus. Na tomto mieste stojí dnes malý kostolík San Pietro in Montorio. Bol pochovaný na mieste, kde dal roku 320 cisár Konštantín postaviť baziliku. Svätý Peter bol prvým rímskym biskupom a jeho nástupcovia sa stali pokračovateľmi jeho apoštolského úradu. Tak sa miesto jeho hrobu - Vatikán stal sídlom hlavy Cirkvi - Svätého Otca. Chrám sv. Petra je cieľom pútnikov z celého sveta.

Svätý Pavol, pôvodným menom Šavol, sa narodil okolo roku 10 v Tarze v Malej Ázii. Bol veľkým prenasledovateľom kresťanov. Radí sa medzi apoštolov, aj keď nie medzi prvých dvanástich. V Novom zákone sa prvýkrát spomína v súvislosti s jeho prítomnosťou pri kameňovaní sv. Štefana. Najdôležitejšou udalosťou jeho života bolo jeho obrátenie cestou do Damasku okolo roku 33 - 35: „Ako šiel a blížil sa k Damasku, zrazu ho zalialo svetlo z neba. Padol na zem a počul hlas, ktorý mu hovoril: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“ On povedal: „Kto si Pane?“ A ten: „Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ. Ale vstaň, choď do mesta a povedia ti, čo máš robiť.“ (Sk 9, 3-6) Svetlo ho tak oslepilo, že ešte tri dni po tejto udalosti nič nevidel. Táto udalosť úplne zmenila jeho život. Stal sa kresťanom a veľkým misionárom medzi pohanmi. Všetky jeho misionárske cesty (na Cypre, v Antiochii, Malej Ázii, Macedónsku, Grécku a Ríme) sú zaznamenané v Skutkoch apoštolov. Svätý Pavol bol sťatý a podľa legendy vytryskli na mieste státi tri fontány. Pochovaný je v bazilike sv. Pavla (San Paolo fuori de mura) v Ríme. Mnohé udalosti zo života apoštolov sa stali podkladom pre neskorších umelcov. Veľmi často, najmä v stredoveku boli znázorňované všetci dvanásť apoštolov spolu vedľa seba, niekedy len vybrané postavy, medzi ktorými bol najobľúbenejší práve sv. Peter spolu so sv. Pavlom.

Zo všetkých apoštolov je Peter najlepšie rozpoznateľný vďaka spomínanej Kristovej metaforickej reči - v ruke drží kľúč od nebeskej brány. Okrem scén z jeho života spomínaných vo Svätom písme, sa zachovali aj tzv. Rímske legendy, medzi ktoré patrí aj jeho ukrižovanie. Podľa tradície zomreli Peter a Pavol mučeníckou smrťou v Ríme v rovnaký deň - 29. júna. Svätý Pavol sa tradične zobrazuje s mečom, ktorým bol sťatý. Peter symbolizuje židovský a Pavol pohanský prvok, na ktorých vyrástlo kresťanstvo. Pre ich zásluhy pri rozširovaní kresťanstva sú právom označovaní za „piliere Cirkvi“.

Životné jubileum Mons. Viktora Trstenského

Pápežský prelát Mons. Viktor Trstenský sa narodil 28. 3. 1908 v Tstenej. Po skončení gymnázia v Levoči roku 1926 vstúpil do seminára v Spišskej Kapitule. 29. júna 1931 prijal z rúk biskupa Jána Vojtaššáka sviatosť kňazstva. V pastorácii pôsobil 22 rokov (V Levoči, Reľove, Dolnom Kubíne, v Starej Lubovni). To, čo kázal dokazoval svojim životom a získal si úctu aj u neveriacich. Jeho kňazská služba sa však veľmi skoro skončila. Komunisti vidiac, že ho nezastrašia ani nezlomia, uväznili ho, mysliac si, že s ním uväznia aj pravdu, ktorú hlása. Prežil 24 rokov väznenia a ponižovania. Odovzdaný do Božej ochrany nikdy však nemal pocit opustenosti, nikdy nezúfal. Prešiel ohňom utrpenia, ale Boh bol s ním, neopustil ho. Mons. Trstenský je autorom knihy *Sila viery, sila pravdy*, v ktorej predstavil biskupa Jána Vojtaššáka, ktorému prejavil veľkú úctu. Titul Monsignora prijal v roku 1947 od pápeža Pia XII. Ján Pavol II, ho v roku 1994 vymenoval za pápežského preláta. Je držiteľom rôznych ocenení. 22. júna 1991 mu bolo udelené čestné občianstvo mesta Stará Lubovňa. 29. marca 2003 sa v Trstenej uskutočnila slávnostná ďakovná sv. omša za dar 95. rokov života, ktorej predsedal apoštolský nuncius na Slovensku Henryk Jozef Nowacki. Jeho príhovor prinášame celý.

Príhovor Henryka Jozefa Nowackeho, apoštolského nuncia v Slovenskej republike

Drahý pápežský prelát! Touto sv. omšou sme my všetci prítomní, vzdávali vďaky Bohu za dar dlhého života, ktorým Ťa obdaril Stvoriteľ. Plní vďačnosti voláme k Bohu: „Oslavujte Pána a vzývajte jeho meno, rozhlasujte jeho skutky medzi národmi, spievajte mu a hrajte. Rozprávajte o jeho obdivuhodných skutkoch.“ Drahý brat, Boh si Ťa celkom osobitným spôsobom zamiloval, lebo svojim dlhým životom a dobrým zdravím, ti daroval ešte jednu veľkú milosť - obdaroval Ťa kňazstvom. Si totiž jedným z mála kňazov tejto zeme, ktorý sa z tejto jedinečnej milosti Kristovho kňazstva môžu tak dlho tešiť. 72 rokov zvolávaš Krista na oltár, hlásaš Božie slovo a mocou posvätného kňazstva zjednocuješ človeka s Kristom. Tvoje kňazstvo je krásne a plné duchovných plodov, za ktoré tiež chceme dnes vrúcne Bohu poďakovať. Nech je zvelebený Boh vo svojich anjeloch a svätých za tento veľký dar. Ctihodný jubilant, pápežský prelát Viktor, dnes sa chceme poďakovať Bohu predovšetkým za Tvoje svedectvo viery, ktoré si počas celého svojho doterajšieho kňazského života vydával Kristovi osobným príkladom, aj svojim utrpením. Boh si Ťa naozaj veľmi zamiloval, lebo Ťa obdaroval svojou veľkou dôverou. Chcel, aby si vydal svedectvo jeho menu, aby si vydal svedectvo pravde. Preto celkom spokojne môžem tu pred diecéznym biskupom, pred ostatnými biskupmi, kňazmi a veriacimi zhromaždenými v tomto chráme, spolu s apoštolom Petrom povedať, že si mal *účasť na Kristových utrpeniach*. Počas svojho života si zniesol veľa pre Ježišovo meno. Ty, ktorý si bol viac ako 24 rokov väznený a ponižovaný v pracovných táboroch, si pre nás tu prítomných svedkom viery. Prichádzajú mi na myseľ Ježišove slová, ktoré povedal pred svojim umučením: „Hľa vystupujeme do Jeruzalema a splní sa všetko, čo napísali proroci o Synovi človeka. *Vydajú ho pohanom, vysmejú, potupia, oplujú, zbičujú ho a zabijú, ale On tretieho dňa vstane*. V týchto Ježišových slovách určených dvanástim, je ukrytá syntéza dejín celého jeho života. Ale to všetko, čo sa dialo s Kristom, sa deje aj dnes s Kristovou Cirkvou vo svete. Tieto slová sa počas prenasledovania a útlaku splnili aj v Cirkvi na Slovensku. Biskupi, kňazi, rehoľníci, rehoľníčky, laickí veriaci a medzi nimi aj ty, ctihodný jubilant, ste boli „*vysmievaní, potupovaní, oplúvaní, zbičovaní a zabíjaní*“. Boli ste zabíjaní často fyzicky, ale predovšetkým mravne. Lenže vy žijete, ste medzi nami, neboli schopní vás zabiť, lebo ste mali silnú vieru v slová Ježiša Krista, že Kristus vzkriesený zmŕtvych už neumiera, smrť nad ním už nepanuje. Viera v Kristovo zmŕtvychvstanie bola silou, vďaka ktorej si obstál na *Kalvárii*, vďaka ktorej si obstál v tomto čase utrpenia a zápasu o pravdu a spravodlivosť. Nech táto dnešná slávnosť, toto dnešné jubileum, bude pre mňa, aj pre všetkých tu prítomných príležitosťou, aby sme Ti vyjadrili svoju vďačnosť za Tvoj postoj pravého učeníka Ježiša Krista a skutočného kňaza, ktorý mal česť trpieť za svojho Majstra.

Vzácnny jubilant, ako apoštolský nuncius na Slovensku, chcem ti k tvojmu sviatku odovzdať tie najlepšie žičenia Sv. Otca Jána Pavla II. Pápež, ktorý Ťa osobne pozná, ma poprosil, aby som ti povedal, že v dnešný deň sa celkom osobitne modlí za teba a ďakujúc Bohu za tvoje kňazstvo, za dar života, poslať Ti svoje apoštolské požehnanie. Dnes vo svojej osobe, vzácnny náš jubilant, chceme vzdať hold všetkým synom a dcéram Cirkvi, ktorí trpeli podobne ako ty pre Krista. Chceme vzdať hold všetkým, ktorí ešte žijú, aj tým, ktorí už od nás odišli do večnosti. Zlatým písmom sa vpísali do dejín Cirkvi na Slovensku, ale aj do dejín Cirkvi všeobecnej. Ich mená sú naveky zapísané v knihe, ktorá patrí Bohu, Stvoriteľovi neba i zeme. Oni sú podobní ohnivému stĺpu, ktorý ukazuje dnešnému ľudstvu, tak často blúdiacemu a dezorientovanému, ten správny smer. Od nich sa chceme dnes učiť, čo znamenajú slová apoštola Jána: „*vítazstvo, ktoré pre-mohlo svet, je naša viera*“.

Drahý monsignore, želim ti dobré zdravie a silu ducha, aby si aj naďalej s láskou a pokorou slúžil Cirkvi na Slovensku, ako si to robil doteraz. Želám ti, aby si nás svojim svedectvom posilňoval a rozohňoval horlivosť nášho srdca. Mária, počiatok lepšieho sveta, nech sa prihovára za teba u svojho Syna, ktorého tak veľmi miluješ a pre ktorého si v živote tak mnoho vytrpel. Slová môjho pozdravu, ktorým som sa ti chcel prihovoriť, končím slovami žalmistu: „Čakal si, čakal na Pána a On sa k tebe sklonil, vyslyšal tvoj nárek a vytiahol Ťa z jamy hrôzy, z bahnitého kalu, nohy Ťa postavil na skalu a kroky Ťa upevnil. On je tvoja pomoc a tvoj osloboditeľ.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je vždy s tebou!

Amen

15. výročie sviečkovej manifestácie

Vieme si v plnosti uvedomiť veľkosť svojich dejín, opísať udalosti, ktoré ovplyvnili náš spoločenský i osobný život?

Jednou z takýchto udalostí bola nepochybne manifestácia 25. marca 1988, nazývaná aj Bratislavský veľký piatok.

Ako sa na túto udalosť pozeráme dnes po 15 - rokoch? Uvedomujeme si jej hodnotu v našom vlastnom živote, aby sme ju mohli odvdzať generácii, ktorá túto udalosť nezažila, ale aj našim svedectvom pochopí jej význam a hodnotu?

Sviečková manifestácia nevznikla naraz, ale bola postupňovaním vnútornej aktivity prenasledovanej Cirkvi, ktorá časť svojich aktivít skryla pred štátom v tzv. podzemí. Vnútorňa sloboda ľudí vznikala v malých spoločenstvách, kresťania vydávali samizdaty a všetky aktivity boli ich dôležitými míľnikmi na ceste k slobode. Účatníci demonštrácie prejavovali svoju odvahu veľmi kultúrne. Prišli so sviečkou bez slov. Nechali do seba narážať autá, mlátiť sa pendrekmi. Vydržať pol hodiny a rozísť sa. Keď nastúpili vodné delá, **vydržať znamenalo víťazstvo.**

Požiadavky manifestácie:

- obsadenie biskupských stolcov,
- náboženská sloboda,
- občianske práva.

Sviečková manifestácia ponúkla priestor občanom na vyjadrenie svojej túžby po slobode. Vonkajšie vždy pramení z vnútorného. Počas komunizmu bola hranica medzi čiernym a bielym zreteľnejšia. Dnešný svet nie je až taký čierne-biely. Preto sa ako kresťania musíme naučiť rozlišovať zlo v jeho odtieňoch a zaujať k nemu jasný postoj.

V Starej Lubovni dňa sme si dňa 25. marca 2003 spomenuli na Bratislavský veľký piatok so sviečkami v rukách pred krížom pri kostole sv. Mikuláša a modlitbou desiatku sv. ruženca ako poďakovanie za náboženskú slobodu a obsadenie biskupských stolcov a s prosbou aby sa vždy našli ľudia s odvahou povedať pravdu a schopní ísť aj proti prúdu.

Sviečková manifestácia by nám mala pripomínať, že „zbabelosť a strach sú nedôstojné opravdivého kresťana“.

A. H.

FARSKÁ KRONIKA

Marec - apríl 2003

Pokrstení:

Michaela Jacková, Stanislav Sýkora, Imrich Imrich, Dávid Budoš, Michal Mézeš, Ida Korčková, Nikoleta Mária Šlosárová, Miriam Smreková.

Pochovaní:

Alžbeta Horváthová (94 r.); Pavol Jurák (83 r.); Janka Didecká (58 r.); Žofia Čudejková (81 r.); Zdenka Cigánková (84 r.)

Nebudú Vás vodiť za ruku

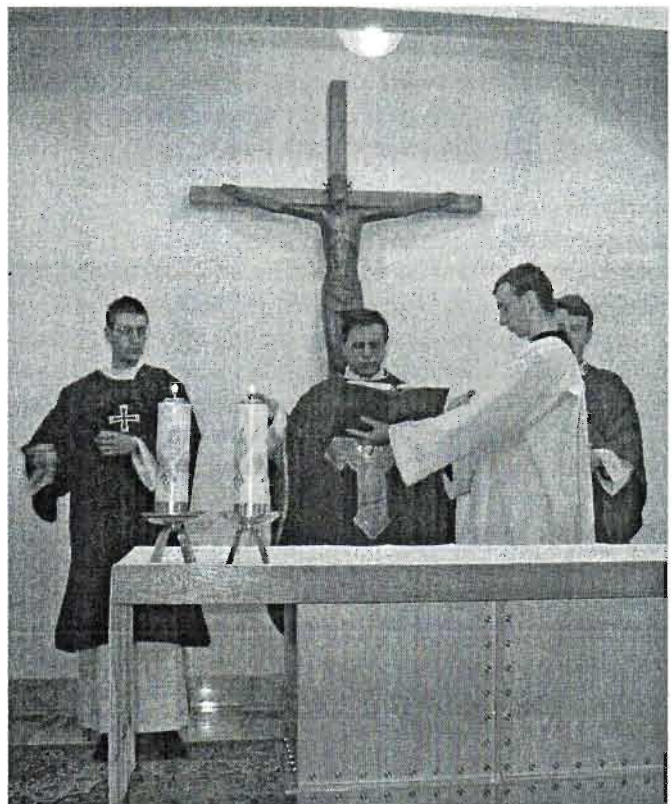
Mgr. Marián Pánik, dekan a farár zo Starej Lubovne 08.04.2003 zavítal ako hlavný celebrant na svätej omši pre bohoslovcov v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka. Svätá omša sa začala o 6:35 hod. Na úvod všetkých bohoslovcov hlavný celebrant pozdravil. Takto prišiel podporiť modlitbovú reťaz, ktorá sa vinie po celej Spišskej a Rožnavskej diecéze, keď bohoslovci každý deň začínajú svätú omšu oznamom o farnostiach z oboch diecéz, za ktoré sa modlia a prinášajú svoje obety počas celého dňa.

Tento deň vyšiel zo Spišskej diecézy na farnosť Stará Lubovňa. Preto si celé seminárske spoločenstvo váži návštevu farára tej farnosti, za ktorú sa práve v ten deň modlíme.

Pán dekan v homílii pripomenul všetkým bohoslovcom, že ich úloha v kňazskom živote bude konať ako Mojžiš - s patričným odstupom a samostatne s veľkou zodpovednosťou. Farár má zodpovednosť pred veriacimi, biskupom, božím ľudom, pred ostatnými kňazmi farnosti - kaplánmi, no najmä pred Bohom. Tu musí počas svojej práce konať podľa viery a pastierskej starostlivosti.

Táto návšteva bola pre celé spoločenstvo v seminári nielen príležitosťou na stretnutie sa pri eucharistickom stole, ale aj chvíľou pre prejavy vďačnosti za všetky duchovné a hmotné dary, ktoré seminár dostáva od celej farnosti Stará Lubovňa.

Text a foto: JSP

Veriaci našej farnosti poslali prostredníctvom pána dekana duchovnú kyticu z príležitosti duchovného spojenia farnosti Stará Lubovňa s kňazským seminárom biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule.

Milé deti.

Ak by som sa vás spýtal, kedy ste sa narodili, iste by ste to všetci vedeli. Ale viete aj dátum svojho krstu? Skúste poprosiť svoju mamku, aby vám ukázala vašu krstnú košieľku, kde je to napísané. Až budete veľkí, bude vám pripomínať, ako vás rodičia a krstní rodičia priniesli do kostola, aby ste sa tu stali Božími deťmi. V každom pokrstenom má viera po krste rásť. Ako pokrstení sme povinní vyznávať pred svetom vieru, ktorú sme dostali od Boha prostredníctvom Cirkvi. Obnova krstného sľubu sa koná vo farskom spoločenstve každoročne na *Veľkonočnú vigíliu* - na *Bielu Sobotu*. Takže deti, dobre sa pripravte ne tohtoročné slávenie Veľkonočnej Vigílie, aby ste vedeli kde, kedy a kto vás pokrstil, aby ste počas týchto dní nezabudli vyjadriť svoju vďačnosť rodičom, krstným rodičom, krstiacemu kňazovi. Ak pán kaplán, pán farár, ktorý vás krstil je už v inej farnosti, môžete mu napísať ďakovný list, iste ho poteší. Nezabudnite sa však za všetkých predovšetkým pomodliť. Keďže sa na svoj krst nepamätáte, lebo ste boli maličkí, pripomeniem vám modlitbu obetovania, ktorú sa nad vami hneď po vašom krste modlili vaši rodičia: - *Bože, žehnaj naše dieťa, aby jeho život bol Tebe na slávu, jemu na spásu, nám na radosť a svetu na osoh.* - Túto modlitbu majte stále na pamäti a podľa nej aj žite!

Odmena za našu vieru bude, keď budeme vidieť, v čo .....

Čo bude podľa sv. Augustína našou odmenou?
Zistiť to, je vašou úlohou.

1. sídlo pápeža
2. Druhá kniha Mojžišova
3. modlitba s 20 tajomstvami
4. štát severnej Európy
5. patrón našej farnosti
6. „otvor sa“

1	2	3	4	5	6

Po odmenu za správne vylúštenie tajničky z 1. čísla, si na faru môžu prísť - *Katka Ondrejová* a *Janík Marek*. Odpovede môžete vkladať do farskej schránky. Nezabudnite, správne odpovede odmeníme aj nabadúce!

Zuzana

LÁSKA

*Krásny je deň,
keď žiješ preň.*

*A keď človeka nachádzaš,
vtedy lásku stretávaš.*

*Zmysel života s ňou prichádza
a tvoje srdce radosťou zajasá.*

*Šťastná si a cítiš, že oporu máš,
svoje túžby, plány do nej ukladáš.*

*Ona ochotne všetky tvoje sny prijíma,
ťažké skúšky životné ti prekonať pomáha.*

*Nikdy neprehovorím samu seba,
aby som nežila pre Teba.*

*Ja pre Teba žiť budem,
Tvoju lásku Ti odplatiť chcem.*

*Ver mi ja Ťa milujem,
moje celé srdce Ti darujem.*

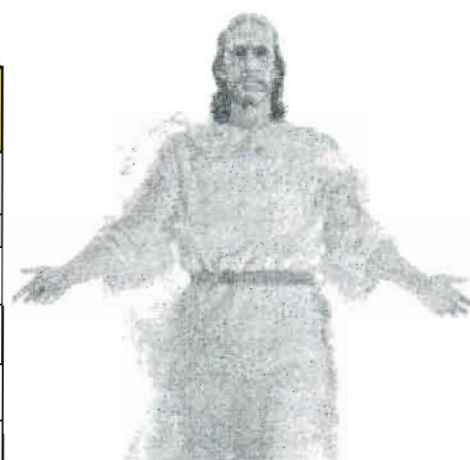
*Týmito pár riadkami Ti Pane
ĎAKUJEM.*

D. Majerčíková, 9. B ZŠ sv. C. a M.

Bohoslužby

	farský kostol	kostol sv. Petra a Pavla	Podsadok	Nemocnica	ZŠ sv. Cyrila a Metoda
pondelok	6.00 18.30	17.00			7.15
utorok	6.00	17.00		16.00	
streda	6.00 18.30		18.00		
štvrtok	6.00 18.30	17.00			
piatok	6.00 18.30	17.00			
sobota	6.00 18.30		18.00		
nedela	7.30 10.00 18.30	8.00 9.30 11.00	9.00	16.00	

Velkonočná radosť

Velkonočné triduum

	kostol sv. Mikuláša	kostol sv. Petra a Pavla	Podsadok
Zelený štvrtok	18.30	17.00	18.00
Veľký piatok	17.00	17.00	17.00
Biela sobota	21.00	19.00	19.00
Velkonočná nedela	7.30 10.00 18.30	8.00 9.30 11.00	9.00

Na Zelený štvrtok - **KRÍŽOVÁ CESTA** na KALVÁRII o 22.00 hod. *vedená otcom biskupom Mons. Štefanom SEČKOM.*

Radostné a požehnané Velkonočné sviatky praje celé farské spoločenstvo a Redakcia Mikulášovho listu !

Človek, ktorého v živote stretne nejaké šťastie, veľká radosť, si obyčajne nenechá túto skúsenosť pre seba, ale zverí sa s ňou aj všetkým známym, priateľom, aby sa tak mohli tešiť a radosť všetci spolu. Stáva sa to najmä vtedy, ak človek predtým musel prežiť väčšiu bolesť a utrpenie.

Kristus vstal z mŕtvych! Uvedomujeme si, čo to pre nás znamená?

Sme kresťania. No niekedy, nemáme to vedomie, že sme víťazmi spolu s Kristom, nedokážeme sa radosť zo svetla, ktoré nám nikdy nezhasne. No na druhej strane často ukazujeme akýsi komplex menejcennosti pred týmto svetom. Ťažko sa nám prijíma skutočnosť, že žiť s Kristom znamená, žiť ako skutočný slobodný človek nad všetkým pomínutelným. Nezriedka sa viac venujeme tomu pozemskému, tunajšiemu životu. Staráme sa o všetko a zabúdame, že náš život je len prechodným pobytom.

Lenže Kristus vstal z mŕtvych. Je to skutočnosť. Svet nemôže ďalej jestvovať, ako keby sa to nikdy nestalo. Akoby to bola iba nejaká rozprávka. Prázdny Kristov hrob mi hovorí: o mojej nesmrteľnosti, o mojom prázdnom hrobe v budúcnosti a teda o mojom vzkriesení. **Začnime preto myslieť na to, že budeme žiť večne!** Nemôže nám byť ľahostajné, aká bude naša večnosť: či to bude večná radosť - alebo alebo večný žiaľ - peklo. Svätý Pavol hovorí: „Náš vlast' je v nebesiach.“ Preto naše konanie musíme podriadiť tomuto jedinému cieľu. Ako to robí každý jeden z nás vo svojom živote? Nezabúdame často pre pozemský život na večný, nadprirodzený? **M.P.**

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Starej Lubovni. **Zodpovedný redaktor:** Lubomír Ogurčák. **Redakčná rada:** Mgr. Anna Hudáková, Henrieta Hudáková, Marcela Potucká, Zuzana Ogurčáková. **Grafická úprava:** Jozef Urban. **Adresa redakcie:** Námestie sv. Mikuláša č.14, Stará Lubovňa, <http://farnost.lubovna.sk>, tel.: 4322500, fax.: 4281591, e-mail: rkfu@sl.sinet.sk. **Censor:** Mgr. Marián Pánik. **Cirkevné schválenie:** Mons. Prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup zo dňa 6.3.2003, prot.č. 485/2003. S povolením Okresného úradu Stará Lubovňa zo dňa 18.3.2003, prot. číslo 4 /2003 Č.k.2003/00390. **Tlač:** Tlačiareň Kežmarok **Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky!**